

Nr 107.

Af herr **Lyckholm m. fl.**, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående kapitalökning för fonden för fiskerinäringens befrämjande.

Genom proposition nr 186 föreslår Kungl. Maj:t, att Riksdagen måtte anvisa ett anslag af 116,000 kronor till kapitalökning af fonden för fiskerinäringens befrämjande.

Samtidigt har äfven Kungl. Maj:t i proposition nr 189 gjort framställning till Riksdagen om ökning af egnahemslånefonden. I proposition nr 190 hemställer Kungl. Maj:t därjämte om beviljande förslagsvis af ett belopp af 110,000 kronor till driftkostnader under år 1912 för egnahemslånefonden.

Ingen torde kunna bestrida att båda dessa lånefonder, som hvar för sig hafva samma mål, nämligen att skaffa existensmöjligheter åt vissa mindre lyckligt lottade folkklasser, också hvar för sig hafva samma behof af understöd för sin låneförmedlingsverksamhet.

Arbetet och besväret med låneförmedlingen äro fullt lika stora för fiskerilånefonden som för egnahemslånefonden.

Då staten sedan 1904 genom beviljande af anslag åtagit sig att bestrida utgifterna för driftkostnaderna af egnahemslånefonden, så synes staten icke längre böra dröja med att åtaga sig driftkostnaderna äfven för fiskerilånefonden. Helt visst äro ock riskerna för förmedling af lån ur fiskerilånefonden betydligt större än för låneförmedlingen ur egnahemslånefonden. Egnahemslånen utlämnas endast mot första in-teckning i fastighet, hvadan förlust mera sällan torde uppstå. Fiskerilåneförmedlaren måste däremot utlämna lån mot namnsäkerhet, hvilket gör att kända förluster oftare kunna träffa förmedlingen af fiskerilån.

Under föregående år uppgingo Göteborgs och Bohus läns landstings förluster å fiskerilåneförmedlingen till cirka 7,000 kronor. Det torde

därför icke förvåna att inom Göteborgs och Bohus läns landsting allt flera röster börjat höjas mot, att landstinget utan statsbidrag ikläder sig alla risker, som följa med förmedlingen af lån ur fiskerilånefonden.

Det bidrag, som staten skulle behöfva lämna för att i nu förevarande afseende göra samma rättvisa åt fiskerilåneförmedlingen som åt egnahemslåneförmedlingen, blefve, om till grund för beräkningarna lägges erfarenheterna från det län, som i största utsträckning förmedlat lån ur ifrågavarande fond, omkring 10,000 kronor.

På grund af det ofvan anförda, och då ett bidrag af den art vi här tillåtit oss föreslå är en viktig betingelse för ett framgångsrikt fortsatt understödjande af vår fiskerinäring, hvilken genom fiskerilånefondens skapande fått en lofvande uppräckning, få vi härmed vördsamt hemställa,

att Riksdagen, i sammanhang med anvisande af medel till kapitalökning för fonden för fiskerinäringens befrämjande enligt Kungl. Maj:ts proposition nr 186, måtte för beredande under år 1912 af bidrag till förmedlare af lån för nämnde lånefond för betäckande af för dem genom lånerörelsen uppkommande kostnader och möjliga förluster med belopp, motsvarande för hvarje låneförmedlare en half procent af den ej till betalning förfallna kapitalskuld, hvarå låneförmedlaren på grund af från lånefonden utbekomna statslån vid samma års början häftat till staten, såsom driftkostnader under nämnda år för nämnda fond förslagsvis bevilja ett belopp af 10,000 kronor, att utgå direkt af fondens afkastning.

Stockholm den 29 april 1911.

<i>M. Lyckholm.</i>	<i>P. Fahlbeck.</i>	<i>Erik Trana.</i>
<i>Ludvig Danström.</i>	<i>L. Åkerhielm.</i>	<i>Eric Hallin.</i>
<i>Carl H. Björck.</i>		<i>L. Stendahl.</i>